

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของจำนวนครูสอนเทนนิสทั้งหมด จากจำนวนสนามเทนนิสทั้งหมด ๒๖ แห่ง และได้้นำผลการวิเคราะห์มาเสนอในรูปตารางและความเรียง ดังนี้ คือ

ตอนที่ ๑ ร้อยละ แยกส่วนตัวเกี่ยวกับครูสอนเทนนิส

ตารางที่ ๑ คำร้อยละเกี่ยวกับเพศ และอายุของครูสอนเทนนิส

รายการ	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	๔๔.๕๖
หญิง	๕.๔๔
อายุ	
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๓.๓๓
๒๐ - ๓๐ ปี	๗๒.๒๒
๓๐ - ๔๐ ปี	๑๗.๗๘
๔๐ ปีขึ้นไป	๖.๖๗

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๔.๕๖

เป็นเพศชาย

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๒.๒๒ มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี

รองลงมาร้อยละ ๑๗.๗๘ มีอายุระหว่าง ๓๐ - ๔๐ ปี

ตารางที่ ๒ ค่าร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาสูงสุด วุฒิครูทางพลศึกษา และ
สถานภาพปัจจุบันของครูสอนเทนนิส

รายการ	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๘.๘๙
ปริญญาตรี	๕๒.๒๒
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๘.๘๙
วุฒิกูทางพลศึกษา	
มี	๕๓.๓๓
ไม่มี	๔๖.๖๗
สถานภาพปัจจุบัน	
นักเรียน	๕.๕๕
นิสิต นักศึกษา	๓๕.๕๖
ข้าราชการ	๓๑.๑๑
ค้าขาย	๒.๒๒
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๔.๔๔
ทำงานเอกชน	๔.๔๔
ทำงานส่วนตัว	๑๑.๑๑
(อื่น ๆ) ข้าราชการบำนาญ	๒.๒๒
สอนเทนนิส	๓.๓๓

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๒.๒๒
มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ ๒๘.๘๙ มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๓.๓๓ เป็นครูที่มีวุฒิกูทางพลศึกษา

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๓๕.๕๖ เป็นนิสิต นักศึกษา รองลงมา
ร้อยละ ๓๑.๑๑ เป็นข้าราชการ

ตารางที่ ๓ ค่าร้อยละเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเล่น การสอนเทนนิส และ
การเรียนรู้หรือการอบรมเกี่ยวกับการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิส

รายการ	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเล่นเทนนิส	
ต่ำกว่า ๕ ปี	๒๘.๘๘
๕ - ๑๐ ปี	๔๗.๗๘
๑๐ - ๒๐ ปี	๑๔.๔๔
๒๐ ปีขึ้นไป	๘.๘๘
ประสบการณ์ในการสอนเทนนิส	
ต่ำกว่า ๕ ปี	๖๑.๑๑
๕ - ๑๐ ปี	๒๘.๘๘
๑๐ - ๒๐ ปี	๖.๖๗
๒๐ ปีขึ้นไป	๓.๓๓
การเรียนรู้หรือการอบรมเกี่ยวกับการสอนเทนนิส	
เคย	๗๒.๒๒
ไม่เคย	๒๗.๗๘

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๗.๗๘ มีประสบการณ์ในการเล่นเทนนิสประมาณ ๕ - ๑๐ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๘.๘๘ มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๕ ปี

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๑.๑๑ มีประสบการณ์ในการสอนเทนนิสต่ำกว่า ๕ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๘.๘๘ มีประสบการณ์ประมาณ ๕ - ๑๐ ปี

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๒.๒๒ เคยเรียนรู้หรืออบรมเกี่ยวกับการสอนเทนนิสมาก่อน

ตารางที่ ๔ ค่าร้อยละเกี่ยวกับลักษณะของการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิส

รายการ	ร้อยละ
ลักษณะงานสอนเทนนิส	
พิเศษ	๘๗.๗๘
อาชีพ	๑๒.๒๒
การขึ้นตรงต่อผู้บริหารของสนามเทนนิสในการสอนเทนนิส	
ขึ้น	๓๓.๓๓
ไม่ได้ขึ้น	๖๖.๖๗
หลักเกณฑ์ในการทดสอบคัดเลือกเป็นครูสอนเทนนิสประจำสนามเทนนิส	
มี	๔๓.๓๓
ไม่มี	๕๖.๖๗

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า การสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๗.๗๘ เป็นงานพิเศษ

การสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ไม่ได้ขึ้นตรงต่อผู้บริหารของสนามเทนนิส

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๖.๖๗ ไม่มีหลักเกณฑ์ในการทดสอบคัดเลือกเป็นครูสอนเทนนิสประจำสนามเทนนิส

ศูนย์วิจัยกีฬากีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าร้อยละเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงที่สอน อัตราค่าสอน และรายได้ของ
ครูสอน เทนนิส

รายการ	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่สอนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์	
ต่ำกว่า ๑๐ ชั่วโมง	๓๘.๘๙
๑๐ - ๒๐ ชั่วโมง	๔๘.๘๙
๒๐ - ๓๐ ชั่วโมง	๗.๗๘
๓๐ ชั่วโมงขึ้นไป	๔.๔๔
อัตราค่าสอน เทนนิสโดยเฉลี่ยต่อชั่วโมง	
ต่ำกว่า ๕๐ บาท	๖.๖๗
๕๐ - ๑๐๐ บาท	๘๑.๑๑
๑๐๐ - ๑๕๐ บาท	๘.๘๙
๑๕๐ บาทขึ้นไป	๑.๑๑
(อื่น ๆ) ไม่มีเป็นวิทยาทาน	๒.๒๒
รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน	
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๑๔.๔๔
๑,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาท	๕๕.๕๖
๓,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาท	๑๗.๗๘
๖,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑๐.๐๐
(อื่น ๆ) ไม่มี	๒.๒๒

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า ครูสอน เทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๘.๘๙ สอน เทนนิสประมาณ ๑๐ - ๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองลงมา ร้อยละ ๓๘.๘๙ สอน เทนนิสต่ำกว่า ๑๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

อัตราค่าสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๑.๑๑ สอนในราคา
ประมาณ ๕๐ - ๑๐๐ บาทต่อชั่วโมง รองลงมาร้อยละ ๘.๘๘ สอนในราคาประมาณ ๑๐๐ -
๑๕๐ บาทต่อชั่วโมง

ครูสอนเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๕.๕๖ มีรายได้ประมาณ ๑,๐๐๐ - ๓,๐๐๐
บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ ๑๗.๗๘ มีรายได้ประมาณ ๓,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ รายละเอียดโดยทั่วไปเกี่ยวกับสนามเทนนิส

ตารางที่ ๖ ค่าร้อยละเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการสนามเทนนิส และระยะเวลา
ที่สนามเปิดดำเนินการ

รายการ	ร้อยละ
สถาบันและหน่วยงานที่จัดและดำเนินการสนามเทนนิส	
เอกชน	๖๔.๒๔
รัฐวิสาหกิจ	-
หน่วยงานของรัฐบาล	๑๕.๓๘
(อื่น ๆ) สมาคม	๑๕.๓๘
ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ	
ต่ำกว่า ๕ ปี	๔๒.๓๑
๕ - ๑๐ ปี	๔๒.๓๑
๑๐ - ๑๕ ปี	๑๑.๕๔
๑๕ ปีขึ้นไป	๓.๘๔

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่า สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๔.๒๔
จัดและดำเนินการโดยเอกชน รองลงมาร้อยละ ๑๕.๓๘ จัดและดำเนินการโดยหน่วยงาน
ของรัฐบาล และสมาคม

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๒.๓๑ เปิดดำเนินการมาต่ำกว่า ๕ ปี
และประมาณ ๕ - ๑๐ ปี รองลงมาร้อยละ ๑๑.๕๔ เปิดดำเนินการมาประมาณ ๑๐ - ๑๕ ปี

ตารางที่ ๗ ค่าร้อยละเกี่ยวกับประเภทบุคคลที่เปิดให้บริการ วัน และเวลาที่เปิดให้บริการ

รายการ	ร้อยละ
ประเภทบุคคลที่เปิดให้บริการ	
เฉพาะสมาชิก	๑๕.๓๘
บุคคลทั่วไป	๘๔.๖๒
วันที่เปิดให้บริการ	
ทุกวัน	๙๒.๓๐
ไม่ทุกวัน	๓.๘๕
ทุกวันเว้นวันหยุดพิเศษ	๓.๘๕
ช่วงเวลาที่เปิดให้บริการ	
๖.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	๕๗.๖๙
๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	๙๒.๓๐
๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	๙๒.๓๐
๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.	๙๖.๑๕
๑๘.๐๐ น. ขึ้นไป (ตอนกลางวัน)	๘๔.๖๒

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๔.๖๒ เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๙๒.๓๐ เปิดให้บริการทุกวัน

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๙๖.๑๕ เปิดให้บริการช่วงเวลา ๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ ๙๒.๓๐ เปิดให้บริการช่วงเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

ตารางที่ ๘ ค่าร้อยละเกี่ยวกับสภาพพื้นสนาม ขนาด และทิศทางความยาวของ
คอร์ทเทนนิส

รายการ	ร้อยละ
สภาพพื้นสนาม เป็น	
ดิน	-
หญ้า	-
พื้นแข็ง	๑๐๐.๐๐
ขนาดของคอร์ทเทนนิส	
มาตรฐาน	๗๖.๘๒
ไม่ได้มาตรฐาน	๒๓.๑๘
ทิศทางความยาวของคอร์ทเทนนิสอยู่ในแนว	
เหนือ - ใต้	๘๔.๖๒
ตะวันออก - ตะวันตก	๒๓.๑๘
ตะวันออกเฉียงเหนือ - ตะวันตกเฉียงใต้	๓.๘๕
ตะวันตกเฉียงเหนือ - ตะวันออกเฉียงใต้	-

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่า สนามเทนนิสทุกแห่ง มีสภาพพื้นสนาม เป็นพื้นแข็ง
สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๖.๘๒ มีขนาดของคอร์ทเทนนิสได้มาตรฐาน
สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๔.๖๒ มีทิศทางความยาวของคอร์ทเทนนิสอยู่
ในแนว เหนือ - ใต้ มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ ๒๓.๑๘ มีทิศทางอยู่ในแนว ตะวันออก -
ตะวันตก

ตารางที่ ๔ ค่าร้อยละเกี่ยวกับช่วงวัน เวลา และฤดูที่มีผู้มาใช้บริการ

รายการ	ร้อยละ
ช่วงวันที่มีผู้มาใช้บริการโดยเฉลี่ยมากที่สุด	
จันทร์ - ศุกร์	๓.๘๕
เสาร์ - อาทิตย์	๙๖.๑๕
ช่วงเวลาที่มีผู้มาใช้บริการโดยเฉลี่ยมากที่สุด	
๖.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	๓.๘๕
๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	๓.๘๕
๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	-
๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.	๘๔.๖๑
๑๘.๐๐ น. ขึ้นไป (ตอนกลางคืน)	๗.๖๙
ช่วงฤดูที่มีผู้มาใช้บริการโดยเฉลี่ยมากที่สุด	
ฤดูร้อน	๖๑.๕๔
ฤดูฝน	-
ฤดูหนาว	๓๘.๔๖

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๙๖.๑๕ มีผู้มาใช้บริการมากที่สุดในช่วงวัน เสาร์ - อาทิตย์

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๔.๖๑ มีผู้มาใช้บริการมากที่สุดในช่วงเวลา ๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. รองลงมาร้อยละ ๗.๖๙ มีผู้มาใช้บริการในช่วงเวลา ๑๘.๐๐ น. ขึ้นไป

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๑.๕๔ มีผู้มาใช้บริการมากที่สุดในช่วงฤดูร้อน รองลงมาร้อยละ ๓๘.๔๖ มีผู้มาใช้บริการในช่วงฤดูหนาว

ตารางที่ ๑๐ ค่าร้อยละเกี่ยวกับปริมาณผู้มาใช้บริการ เกณฑ์อัตราค่าบริการสนาม
รายรับ และรายจ่ายของสนาม

รายการ	ร้อยละ
ปริมาณผู้มาใช้บริการโดยเฉลี่ยต่อวัน	
ต่ำกว่า ๑๕ คน	๗.๖๘
๑๕ - ๓๐ คน	๔๒.๓๑
๓๐ - ๕๐ คน	๓๐.๗๗
๕๐ คนขึ้นไป	๑๙.๒๓
เกณฑ์อัตราค่าบริการสนาม	
ถูก	๑๑.๕๔
เหมาะสม	๕๗.๖๘
แพง	๑๙.๒๓
(อื่น ๆ) ไม่มี	๑๑.๕๔
รายรับของสนามโดยเฉลี่ยต่อเดือน	
ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	-
๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๒๓.๐๘
๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท	๕๓.๘๕
๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑๕.๓๘
(อื่น ๆ) ไม่มี	๗.๖๘
รายจ่ายของสนามโดยเฉลี่ยต่อเดือน	
ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๓๔.๖๒
๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๒๓.๐๘
๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท	๓๘.๔๖
๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	-
(อื่น ๆ) ไม่มี	๓.๘๔

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า สโมสรเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๒.๓๑ มี
 ผู้มาใช้บริการประมาณ ๑๕ - ๓๐ คนต่อวัน รองลงมาร้อยละ ๓๐.๗๗ มีผู้มาใช้บริการประมาณ
 ๓๐ - ๕๐ คนต่อวัน

สโมสรเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๗.๖๕ มีเกณฑ์อัตราค่าบริการสนามในราคา
 เหมาะสม รองลงมาร้อยละ ๑๔.๒๓ มีเกณฑ์อัตราค่าบริการสนามในราคาแพง

สโมสรเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๓.๘๕ มีรายรับประมาณ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐
 บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ ๒๓.๐๘ มีรายรับประมาณ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน

สโมสรเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๓๘.๕๖ มีรายจ่ายประมาณ ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐
 บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ ๓๔.๖๒ มีรายจ่ายต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ค่าร้อยละเกี่ยวกับสภาพของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสนามเทนนิส

รายการ	ร้อยละ	
	มี	ไม่มี
สถานที่สำหรับจอดรถยนต์	๑๐๐.๐๐	-
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	๕๗.๖๙	๔๒.๓๑
ห้องน้ำ ห้องส้วม	๙๖.๑๔	๓.๘๕
ห้องอาบน้ำ	๙๒.๓๑	๗.๖๙
โทรศัพท์สาธารณะ	๗๖.๙๒	๒๓.๐๘
นาฬิกาติดฝาผนัง	๘๔.๖๒	๑๕.๓๘
เครื่องเสียงสัญญาณหมดเวลา	๓๘.๔๖	๖๑.๕๔
ที่ทิ้งเศษขยะมูลฝอย	๑๐๐.๐๐	-
การบริการจองสนามล่วงหน้า	๘๔.๖๒	๑๕.๓๘
การบริการตู้เก็บของ	๔๒.๓๑	๕๗.๖๙
การบริการขายเครื่องตีมี	๙๖.๑๔	๓.๘๕
การบริการขายอาหาร	๗๓.๐๘	๒๖.๙๒
การบริการขายเครื่องกีฬาต่าง ๆ	๖๕.๓๘	๓๔.๖๒
การบริการให้เช่าเครื่องกีฬาสำหรับเล่นเทนนิส	๑๑.๕๔	๘๘.๔๖
การบริการให้เช่าเครื่องยิงลูกเทนนิส	๑๙.๒๓	๘๐.๗๗
การบริการเด็กเก็บลูกเทนนิส	๗๓.๐๘	๒๖.๙๒
ที่นั่งสำหรับผู้ดูนอกสนาม	๘๐.๗๗	๑๙.๒๓
ที่นั่งและร่มกันแดดสำหรับผู้เล่นในสนาม	๘๔.๖๒	๑๕.๓๘
เก้าอี้สำหรับผู้ตัดสิน	๘๘.๔๖	๑๑.๕๔
ฝาผนังสำหรับตีลูกเทนนิส	๑๐๐.๐๐	-
ผ้าใบสำหรับกันตาข่ายด้านหลังหรือด้านข้างของสนาม	๖๙.๒๓	๓๐.๗๗
ต้นไม้หรือสนามหญ้ารอบ ๆ สนาม	๖๑.๕๔	๓๘.๔๖

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ	
	มี	ไม่มี
ท่อระบายน้ำหรือรางระบายน้ำรอบ ๆ สนาม	๘๐.๗๗	๑๙.๒๓
เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดสนาม	๙๒.๓๑	๗.๖๙
อุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสนาม	๙๒.๓๑	๗.๖๙
อุปกรณ์เครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาล	๓๘.๔๖	๖๑.๕๔
การจัดการแข่งขันเทนนิสภายในของสนาม	๘๐.๗๗	๑๙.๒๓
ป้ายสำหรับบอกคะแนนการแข่งขัน	๒๖.๙๒	๗๓.๐๘
ป้ายประกาศคำแนะนำ กฎ ระเบียบและ		
ข้อบังคับต่าง ๆ	๖๙.๒๓	๓๐.๗๗

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๙๖.๑๔ มีห้องน้ำ ห้องส้วม ร้อยละ ๙๖.๙๒ มีโทรศัพท์สาธารณะ ร้อยละ ๘๔.๖๒ มีการบริการจองสนามล่วงหน้า ร้อยละ ๙๖.๑๔ มีการบริการขายเครื่องตีมี ร้อยละ ๗๓.๐๘ มีการบริการขายอาหาร ร้อยละ ๖๔.๓๘ มีการบริการขายเครื่องกีฬาต่าง ๆ ร้อยละ ๗๓.๐๘ มีการบริการเด็กเก็บลูกเทนนิส ร้อยละ ๘๔.๖๒ มีที่นั่งและร่มกันแดดสำหรับผู้เล่นในสนาม ร้อยละ ๙๒.๓๑ มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดสนาม ร้อยละ ๙๒.๓๑ มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสนาม และร้อยละ ๘๐.๗๗ มีการจัดการแข่งขันเทนนิสภายในของสนาม

สนามเทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๑.๕๔ ไม่มีกริ่งเสียงสัญญาณหมดเวลา ร้อยละ ๘๘.๔๖ ไม่มีการบริการให้เช่าเครื่องกีฬาสำหรับเล่นเทนนิส ร้อยละ ๘๐.๗๗ ไม่มีการบริการให้เช่าเครื่องยิงลูกเทนนิส และร้อยละ ๗๓.๐๘ ไม่มีป้ายสำหรับบอกคะแนนการแข่งขัน

ตอนที่ ๓ รายละเอียดโดยทั่วไปเกี่ยวกับสภาพการสอน เสนอthesisของครูสอน เสนอthesis

ตารางที่ ๑๒ ค่าร้อยละเกี่ยวกับเพศ และอายุของผู้เรียน

รายการ	ร้อยละ
เพศของผู้เรียน	
ชาย	๓๔.๔๔
หญิง	๖๕.๕๖
อายุของผู้เรียน	
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑๓.๓๓
๑๕ - ๒๐ ปี	๓๑.๑๑
๒๐ - ๓๐ ปี	๕๐.๐๐
๓๐ ปีขึ้นไป	๕.๕๖

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๕.๕๖ เป็นเพศหญิง

ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๐ มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี รองลงมา ร้อยละ ๓๑.๑๑ มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๐ ปี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพ และวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

รายการ	ร้อยละ
สถานภาพของผู้เรียน	
นักเรียน	๔๐.๐๐
นิสิต นักศึกษา	๒๖.๖๗
ข้าราชการ	๑๓.๓๓
ค้าขาย	๒๗.๗๘
แพทย์ พยาบาล	๑๗.๗๘
ทำงานเอกชน	๔๕.๕๖
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑๔.๕๕
ทำงานส่วนตัว	๓๖.๖๗
ชาวต่างประเทศ	๑๕.๕๖
วัตถุประสงค์ของผู้เรียน	
การออกกำลังกาย	๘๘.๘๘
พักผ่อนหย่อนใจ	๔๔.๔๔
ฝึกทักษะทุกอย่างทางกีฬา เทนนิส	๖๐.๐๐
เพิ่ม เติมทักษะบางอย่างทางกีฬา เทนนิส	๓๗.๗๘
เพื่อสำหรับแข่งขัน	๓๔.๔๔
(อื่น ๆ) เข้ากับสังคม	๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๕.๕๖ ทำงานเอกชนมากที่สุด รองลงมาร้อยละ ๔๐ เป็นนักเรียน

วัตถุประสงค์ของผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๘.๘๘ ต้องการการออกกำลังกายมากที่สุด รองลงมาร้อยละ ๖๐ ต้องการฝึกทักษะทุกอย่างทางกีฬา เทนนิส

ตารางที่ ๑๔ ค่าร้อยละเกี่ยวกับปริมาณผู้เรียนในแต่ละครั้ง การจัดหลักสูตร
และการกำหนดตารางการเรียนการสอน

รายการ	ร้อยละ
ปริมาณผู้เรียนในแต่ละครั้ง	
เฉพาะบุคคล	๕๕.๕๖
กลุ่มเล็ก ๆ ๒ - ๕ คน	๒๕.๕๖
กลุ่มใหญ่ ๖ คนขึ้นไป	๑๘.๘๘
การจัดหลักสูตรการสอนไว้แน่นอนล่วงหน้า	
จัด	๕๖.๖๗
ไม่ได้จัด	๔๓.๓๓
วันและเวลาสำหรับการเรียนการสอนกำหนดโดย	
ครูผู้สอน	๓๐.๐๐
ผู้เรียน	๕.๕๖
ครูและผู้เรียนร่วมกัน	๖๔.๔๔
การกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับการเรียนการสอน	
กำหนด	๕๖.๖๗
ไม่ได้กำหนด	๔๓.๓๓

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๕.๕๖ เรียนในลักษณะเฉพาะบุคคล รองลงมาร้อยละ ๒๕.๕๖ เรียนในลักษณะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ๒ - ๕ คน

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๖.๖๗ ได้จัดหลักสูตรไว้แน่นอนล่วงหน้า

การกำหนดวันและเวลาการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๔.๔๔ กำหนดโดยครูและผู้เรียนร่วมกัน รองลงมาร้อยละ ๓๐ กำหนดโดยครูผู้สอน

การกำหนดระยะเวลาการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๕๖.๖๗ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน

ตารางที่ ๑๕ ค่าร้อยละเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเรียนของผู้เรียน

รายการ	ร้อยละ
ความบ่อยครั้งในการเรียนของผู้เรียน	
๑ ชั่วโมงต่อวัน, ๑ วันต่อสัปดาห์	๔.๔๔
๑ ชั่วโมงต่อวัน, ๒ วันต่อสัปดาห์	๓๘.๘๘
๑ ชั่วโมงต่อวัน, ๓ วันต่อสัปดาห์	๑๕.๕๕
๑ ชั่วโมงต่อวัน, ๔ วันต่อสัปดาห์	๔.๔๔
๒ ชั่วโมงต่อวัน, ๑ วันต่อสัปดาห์	๔.๔๔
๒ ชั่วโมงต่อวัน, ๒ วันต่อสัปดาห์	๒๓.๓๓
๒ ชั่วโมงต่อวัน, ๓ วันต่อสัปดาห์	๑.๑๑
๒ ชั่วโมงต่อวัน, ๔ วันต่อสัปดาห์	๓.๓๓
๒ ชั่วโมงต่อวัน, ๕ วันต่อสัปดาห์	๑.๑๑
๓ ชั่วโมงต่อวัน, ๒ วันต่อสัปดาห์	๑.๑๑
๔ ชั่วโมงต่อวัน, ๒ วันต่อสัปดาห์	๑.๑๑
๕ ชั่วโมงต่อวัน, ๒ วันต่อสัปดาห์	๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๓๘.๘๘ เรียน ๑ ชั่วโมงต่อวัน และ ๒ วัน ต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ ๒๓.๓๓ เรียน ๒ ชั่วโมงต่อวัน และ ๒ วันต่อสัปดาห์

ตารางที่ ๑๖ ค่าร้อยละเกี่ยวกับการแต่งกายสำหรับผู้เรียน และอุปกรณ์การเรียน
การสอน

รายการ	ร้อยละ
การแต่งกายสำหรับผู้เรียน	
ตามความสะดวกสบายของผู้เรียน	๕๓.๓๓
ตามที่ครูผู้สอนกำหนดให้	๒.๒๒
ตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสนามเทนนิส	๔๔.๔๔
ไม้เทนนิสสำหรับผู้เรียนจัดหาโดย	
ครูผู้สอน	๒.๒๒
ผู้เรียน	๙๗.๗๘
ลูกเทนนิสสำหรับใช้ในการสอนจัดหาโดย	
ครูผู้สอน	๗๔.๔๔
ผู้เรียน	๒๐.๐๐
(อื่น ๆ) ครูและผู้เรียนร่วมกัน	๒.๒๒
ศูนย์ฝึกของสนามเทนนิส	๓.๓๓
จำนวนลูกเทนนิสที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้ง	
ต่ำกว่า ๑๐ ลูก	๓.๓๓
๑๐ - ๓๐ ลูก	๒๕.๕๖
๓๐ - ๕๐ ลูก	๔๓.๓๓
๕๐ ลูกขึ้นไป	๒๗.๗๘
สภาพของลูกเทนนิสที่ใช้ในการสอน	
ได้มาตรฐานสำหรับการแข่งขัน	๑๑.๑๑
ไม่ได้มาตรฐานสำหรับการแข่งขัน	๘๘.๘๘

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า การแต่งกายส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๓.๓๓ แต่งกายตามความสะดวกสบายของผู้เรียน รองลงมาร้อยละ ๔๔.๔๔ แต่งกายตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสนามเทนนิส

การจัดเตรียมไม้เทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๙๗.๗๘ ผู้เรียนจัดหาตัวเอง

ลูกเทนนิสที่ใช้ในการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๔.๔๔ ครูผู้สอนจัดหามาให้ รองลงมาร้อยละ ๒๐ ผู้เรียนจัดหาตัวเอง

จำนวนลูกเทนนิสที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้งส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๓.๓๓ ใช้ประมาณ ๓๐ - ๕๐ ลูก รองลงมาร้อยละ ๒๗.๗๘ ใช้ประมาณ ๕๐ ลูกขึ้นไป

สภาพของลูกเทนนิสที่ใช้ในการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๘.๘๘ เป็นลูกเทนนิสที่ไม่ได้มาตรฐานสำหรับการแข่งขัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ค่าร้อยละเกี่ยวกับอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ครูสอน เทนนิสใช้
ในการสอน

รายการ	ร้อยละ
อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอน	
ไม้เทนนิส	๑๐๐.๐๐
ลูกเทนนิส	๑๐๐.๐๐
ตะกร้าหรือถุงใส่ลูก	๔๘.๘๔
ถุงเท้าใส่ลูกตี	๒๔.๔๔
(อื่น ๆ) ฝามันสำหรับตีลูก	๓.๓๓
เก้าอี้สำหรับตั้งตะกร้า	๑.๑๑
เครื่องยิงลูก	๑.๑๑
กระป๋อง เทนนิส	๔.๕๖
หนังสือ เทนนิส	๑.๑๑
กล้องถ่ายภาพ	๑.๑๑
รูปภาพ	๒.๒๒
ลูกน้ำหนัก	๑.๑๑
กระดาน	๑.๑๑
เชือก	๑.๑๑
เสามือ	๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสทุกคน ใช้ไม้เทนนิส และ ลูกเทนนิสเป็นอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน รองลงมาร้อยละ ๔๘.๘๔ ใช้ตะกร้าหรือถุงใส่ลูก เป็นอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ ๑๘ คำร้อยละเกี่ยวกับการสอนผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง เพศ
และวัย

รายการ	ร้อยละ
การสอนผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงในคราวเดียวกัน	
เคย	๔๗.๗๘
ไม่เคย	๒.๒๒
การสอนผู้เรียนที่มีวัยแตกต่างกันในคราวเดียวกัน	
เคย	๔๒.๒๒
ไม่เคย	๗.๗๘
วิธีการสอนผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศและวัย ในคราวเดียวกัน	
สอนรวมพร้อมกันไป	๒๔.๔๔
แยกสอนสลับกันไป	๔๔.๔๔
สอนตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล	๓๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า การสอนเทคนิส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๗.๗๘
เคยสอนผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงในคราวเดียวกัน
การสอนเทคนิส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๒.๒๒ เคยสอนผู้เรียนที่มีวัยแตกต่างกันใน
คราวเดียวกัน
วิธีการสอนผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศและวัยในคราวเดียวกันส่วนใหญ่
คือ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ใช้วิธีแยกสอนสลับกันไป รองลงมา ร้อยละ ๓๑.๑๑ ใช้วิธีสอนตามความ
สามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ตารางที่ ๑๔ คำร้อยละเกี่ยวกับการทดสอบทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิส และการ
อบอุ่นร่างกายหรือการบริหารร่างกายสำหรับผู้เรียนก่อนการเรียน
การสอน

รายการ	ร้อยละ
การทดสอบทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิสสำหรับผู้เรียนก่อนการเรียน การสอน	
มี	๖๘.๘๘
ไม่มี	๓๑.๑๑
การอบอุ่นร่างกายหรือการบริหารร่างกายสำหรับผู้เรียน ก่อนการเรียนการสอน	
มี	๗๘.๘๘
ไม่มี	๒๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า การทดสอบทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิส
สำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๘.๘๘ มีการทดสอบก่อนการเรียนการสอน

การอบอุ่นร่างกายหรือการบริหารร่างกายสำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ
๗๘.๘๘ มีการอบอุ่นร่างกายหรือการบริหารร่างกายก่อนการเรียนการสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ ค่าร้อยละเกี่ยวกับการสอนทักษะการจับไม้เทนนิส

รายการ	ร้อยละ
การกำหนดทักษะ เริ่มต้นในการจับไม้เทนนิสของผู้เรียน	
จับตามความถนัดของผู้เรียน	๒๐.๐๐
จับตามที่ครูผู้สอนเห็นเหมาะสม	๘๐.๐๐
การสอนทักษะการจับไม้เทนนิสแบบสองมือในการตีลูกแบ็คแฮนด์	
เคย	๘๑.๑๑
ไม่เคย	๑๘.๘๙

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า การสอนทักษะการจับไม้เทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๐ ให้ผู้เรียนจับตามที่ครูผู้สอนเห็นเหมาะสม

การสอนทักษะการจับไม้เทนนิสส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๑.๑๑ เคยสอนทักษะการจับไม้เทนนิสแบบสองมือในการตีลูกแบ็คแฮนด์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ คำร้อยละเกี่ยวกับลำดับของการสอนทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิส

รายการ	ร้อยละ
ลำดับก่อนหลังของการสอนทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิส	
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, วอลเลย์, เซิร์ฟ, ตบ, หลอบ	๔๑.๑๑
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, วอลเลย์, เซิร์ฟ, หลอบ, ตบ	๒.๒๒
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, วอลเลย์, ตบ, เซิร์ฟ, หลอบ	๗.๗๘
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, วอลเลย์, หลอบ, ตบ, เซิร์ฟ	๓.๓๓
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, วอลเลย์, หลอบ, เซิร์ฟ, ตบ	๑.๑๑
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, เซิร์ฟ, วอลเลย์, ตบ, หลอบ	๓๖.๖๗
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, เซิร์ฟ, วอลเลย์, หลอบ, ตบ	๒.๒๒
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, ตบ, วอลเลย์, เซิร์ฟ, หลอบ	๔.๔๔
โฟร์แฮนด์, แบ็คแฮนด์, ตบ, เซิร์ฟ, วอลเลย์, หลอบ	๑.๑๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ลำดับของการสอนทักษะพื้นฐานทางกีฬา เทนนิส ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๑.๑๑ สอนตามลำดับก่อนหลัง ดังนี้ การตีลูกโฟร์แฮนด์ การตีลูกแบ็คแฮนด์ การตีลูกวอลเลย์ การเสิร์ฟลูก การตบลูก และการตีลูกหลอบ รองลงมา ร้อยละ ๓๖.๖๗ สอนตามลำดับก่อนหลัง ดังนี้ การตีลูกโฟร์แฮนด์ การตีลูกแบ็คแฮนด์ การเสิร์ฟลูก การตีลูกวอลเลย์ การตบลูก และการตีลูกหลอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ค่าร้อยละเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

รายการ	ร้อยละ
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
มี	๘๑.๑๑
ไม่มี	๑๘.๘๙
วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	
การสังเกต	๖๗.๗๘
การทดสอบจากครูผู้สอน	๖๑.๑๑
การใช้แบบทดสอบมาตรฐาน	๓๑.๑๑
(อื่น ๆ) จากการแข่งขัน	๓.๓๓

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๑.๑๑ มีการวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๗.๗๘ ใช้วิธีการสังเกตมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ ๖๑.๑๑ ใช้วิธีการทดสอบจากครูผู้สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๔ รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอน เทนนิส

ตารางที่ ๒๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอน เทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาทางด้านผู้บริหารสนามเทนนิส

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ขาดการสนับสนุนในการให้ความสำคัญในด้านการสอนจากผู้บริหาร	๒.๕๐	๑.๐๔	๒.๕๐	๑.๑๓	๐.๐๐
๒. ขาดความเชื่อถือไว้วางใจในการสอนจากผู้บริหาร	๒.๐๐	๐.๙๔	๒.๐๐	๑.๐๘	๐.๐๐
๓. ปัญหาที่เกิดจากการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้บริหาร	๒.๓๔	๐.๙๓	๒.๓๓	๑.๐๗	๐.๐๔
๔. การไม่ได้รับความสะดวกต่าง ๆ ในการสอนจากผู้บริหาร	๒.๔๐	๑.๑๓	๒.๑๒	๐.๙๒	๑.๒๘
๕. ขาดการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนจากผู้บริหาร	๒.๗๗	๑.๐๔	๓.๐๐	๐.๗๓	-๑.๒๐

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านผู้บริหารสนามเทนนิสอยู่ในระดับมาก คือ ขาดการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนจากผู้บริหาร ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านผู้บริหารสนามเทนนิส พบว่า ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในทุกรายการปัญหา

ตารางที่ ๒๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอน เทนนิสของครูสอน เทนนิสที่มีวุฒิทาง
พลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาทางด้านสถานที่
อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ความไม่สะดวกในการเดินทาง ไปสอนยังสนาม เทนนิส	๑.๗๑	๐.๗๔	๑.๖๒	๐.๗๐	๐.๕๔
๒. สถานที่สำหรับจอดรถยนต์ไม่ เพียงพอ	๑.๔๔	๐.๕๘	๑.๑๔	๐.๔๖	๒.๒๕
๓. การรบกวนจากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ สนาม เทนนิส	๑.๙๖	๐.๘๕	๑.๗๔	๐.๘๔	๐.๙๒
๔. จำนวนห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่เพียงพอ	๒.๑๓	๐.๙๘	๒.๐๐	๐.๗๗	๐.๖๔
๕. ห้องน้ำห้องส้วมมีความสะอาด ไม่เพียงพอ	๒.๔๖	๐.๘๐	๒.๒๑	๐.๗๘	๑.๕๐
๖. จำนวนที่สำหรับนั่งพัก ในและนอก สนามไม่เพียงพอ	๒.๑๗	๐.๙๓	๒.๔๐	๐.๘๓	-๑.๒๓
๗. สภาพของอุปกรณ์เทนนิสที่ติดตั้ง ในสนาม ไม่ได้มาตรฐาน	๒.๐๘	๐.๘๐	๒.๐๒	๐.๗๔	๐.๓๗
๘. ระดับความสูงของตาข่ายสำหรับ กั้นลูกเทนนิสรอบ ๆ สนามไม่ได้ มาตรฐาน	๑.๖๐	๐.๗๗	๑.๘๑	๐.๗๗	-๑.๒๔
๙. ปัญหาที่เกิดจากสภาพพื้นผิวของสนาม	๒.๕๔	๐.๙๔	๒.๒๔	๐.๘๑	๑.๓๔

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑๐. ความคับแคบของพื้นที่สำหรับวิ่ง เพื่อเล่นลูกด้านหลังและด้านข้าง ของสนาม	๑.๙๖	๐.๘๒	๒.๑๐	๐.๘๘	-๐.๗๘
๑๑. การรบกวนจากผู้เล่นและลูก เทนนิส จากสนามข้างเคียง	๒.๑๐	๐.๕๙	๒.๑๔	๐.๗๒	-๐.๒๙
๑๒. เจ้าหน้าที่สำหรับดูแลทำความสะอาด สนามมีไม่เพียงพอ	๒.๕๘	๐.๘๒	๒.๐๗	๐.๖๐	๓.๓๒*
๑๓. อุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสนาม มีไม่เพียงพอ	๒.๘๑	๐.๙๒	๒.๓๖	๐.๗๓	๒.๕๖
๑๔. ระบบการระบายน้ำในสนามไม่ดี เพียงพอเมื่อ เวลาฝนตก	๒.๔๖	๐.๘๕	๒.๒๙	๐.๖๗	๑.๐๔
๑๕. ไฟฟ้าในสนามตอนกลางคืนมีความ สว่างไม่เพียงพอ	๒.๙๔	๑.๐๘	๒.๗๑	๐.๙๒	๑.๐๘
๑๖. ความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สินของ ผู้ที่มาใช้สนาม	๒.๕๐	๑.๐๗	๒.๐๕	๐.๗๓	๒.๒๙
๑๗. ปัญหาที่เกิดจากการจองสนาม สำหรับใช้ในการสอน	๒.๒๕	๑.๐๖	๒.๔๓	๑.๑๑	-๐.๗๙
๑๘. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของผู้ที่มาใช้สนาม	๒.๑๓	๐.๗๐	๒.๒๖	๐.๙๖	-๐.๗๔

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนแทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่สำหรับดูแลทำความสะอาดสนามมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสนามมีไม่เพียงพอ และไฟฟ้าในสนามตอนกลางคืนมีความสว่างไม่เพียงพอ รายการปัญหาที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ สถานที่สำหรับจอดรถยนต์ไม่เพียงพอ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ครูสอนแทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ไฟฟ้าในสนามตอนกลางคืนมีความสว่างไม่เพียงพอ รายการปัญหาที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ สถานที่สำหรับจอดรถยนต์ไม่เพียงพอ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอน แทนนิสของครูสอนแทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในเรื่อง เจ้าหน้าที่สำหรับดูแลทำความสะอาดสนามมีไม่เพียงพอ จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอนแทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องดังกล่าวมากกว่าครูสอนแทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอน เทนนิสของครูสอน เทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านวัตถุประสงค์การสอน เทนนิส

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นเทนนิสได้	๒.๑๗	๐.๖๖	๒.๗๔	๐.๗๔	-๓.๘๗*
๒. ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความแข็งแรงทางด้านร่างกาย	๒.๑๔	๐.๖๗	๒.๓๖	๐.๖๔	-๑.๑๘
๓. ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลดีทางด้านจิตใจและอารมณ์	๒.๑๐	๐.๖๖	๒.๕๕	๐.๘๐	-๒.๕๒*
๔. ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	๑.๔๐	๐.๔๓	๒.๒๔	๐.๗๖	-๒.๖๖*
๕. ปัญหาการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	๑.๕๖	๐.๕๘	๒.๒๖	๐.๘๓	-๒.๐๑
๖. ปัญหาการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย	๒.๑๕	๐.๕๘	๒.๓๓	๐.๗๕	-๑.๒๘
๗. ปัญหาการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ และเคารพในกฎ กติกา	๒.๐๘	๐.๕๐	๒.๒๔	๐.๗๓	-๑.๒๓
๘. ปัญหาการปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี	๒.๐๒	๐.๕๗	๒.๒๔	๐.๗๓	-๑.๖๒

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านวัตถุประสงค์การสอน เทนนิสอยู่ในระดับน้อยในทุกรายการปัญหา

ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านวัตถุประสงค์การสอน เทนนิสอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นเทนนิสได้ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอน เทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านวัตถุประสงค์การสอน เทนนิส พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในเรื่อง ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นเทนนิสได้ ปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลดีทางด้านจิตใจและอารมณ์ และปัญหาการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอน เทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอน เทนนิสของครูสอน เทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีสอนเทนนิส	๑.๗๑	๐.๔๖	๒.๕๕	๐.๘๘	-๕.๗๓*
๒. ขาดความชำนาญในการสอนทักษะกีฬาเทนนิส	๑.๗๗	๐.๔๗	๒.๓๖	๐.๘๒	-๔.๒๔*
๓. ขาดการนำเอาวิธีสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการสอน	๒.๐๒	๐.๖๗	๒.๔๘	๐.๘๓	-๒.๙๐*
๔. ขาดการเตรียมการสอนในแต่ละครั้งของการเรียนการสอน	๒.๑๐	๐.๖๓	๒.๕๒	๐.๖๓	-๓.๑๕*
๕. ปัญหาที่เกิดจากการใช้ภาษาสื่อความหมายในการอธิบายสาธิตในการสอน	๑.๔๘	๐.๖๗	๒.๔๓	๐.๘๐	-๒.๙๑*
๖. จำนวนลูก เทนนิสที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้งมีไม่เพียงพอ	๒.๐๖	๐.๗๘	๒.๐๕	๐.๗๓	๐.๐๖
๗. ขาดอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมมาใช้ในการสอน	๒.๒๕	๐.๖๕	๒.๕๕	๐.๗๑	-๑.๕๒
๘. ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกาย	๒.๖๓	๐.๕๗	๒.๘๘	๐.๕๐	-๒.๑๙
๙. ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ	๒.๒๕	๐.๖๗	๒.๑๙	๐.๖๓	๐.๕๕

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑๐ ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องวัย	๒.๔๔	๐.๖๒	๒.๓๖	๐.๗๖	๐.๕๕
๑๑ ผู้เรียนที่มีทักษะทางกีฬาเทนนิสที่ไม่ถูกต้องมาก่อน	๒.๙๐	๐.๖๙	๓.๒๙	๐.๕๕	-๒.๙๓*
๑๒ ความบ่อยครั้งในการเรียนของผู้เรียนมีไม่เพียงพอ	๓.๐๒	๐.๖๔	๒.๙๑	๐.๖๙	๐.๗๙
๑๓ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการตรงต่อเวลาในการเรียน	๒.๔๒	๐.๗๑	๒.๔๑	๐.๖๓	๐.๐๗
๑๔ ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	๒.๐๘	๐.๕๘	๒.๓๖	๐.๖๒	-๒.๒๒
๑๕ ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าในการสอนของครูผู้สอน	๒.๓๔	๐.๖๔	๒.๓๓	๐.๖๔	๐.๑๕
๑๖ ขาดการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	๒.๐๐	๐.๕๘	๒.๑๐	๐.๕๘	-๐.๘๒
๑๗ ขาดการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการเรียนการสอน	๑.๙๖	๐.๖๘	๒.๑๔	๐.๗๕	-๑.๑๙
๑๘ ความวิตกกังวลของผู้เรียนเกี่ยวกับคิวดำ แขนและขาใหญ่	๒.๓๓	๐.๗๘	๒.๕๒	๐.๗๔	-๑.๑๘
๑๙ ความไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการแต่งกายของผู้เรียน	๑.๘๕	๐.๕๘	๒.๐๕	๐.๘๕	-๑.๓๑
๒๐ ปัญหาที่เกิดจากการบาดเจ็บเนื่องจากการเรียนการสอน	๑.๗๑	๐.๕๔	๑.๘๖	๐.๕๒	-๑.๓๓

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกาย ผู้เรียนที่มีทักษะทางกีฬาเทนนิสที่ไม่ถูกต้องมาก่อน และความบ่อยครั้งในการเรียนของผู้เรียนมีไม่เพียงพอ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอน เทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในเรื่อง ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีสอนเทนนิส ขาดความชำนาญในการสอนทักษะกีฬาเทนนิส ขาดการนำเอาวิธีสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการสอน ขาดการเตรียมการสอนในแต่ละครั้งของการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดจากการใช้ภาษาสื่อความหมายในการอธิบายสาธิตในการสอน และผู้เรียนที่มีทักษะทางกีฬาเทนนิสที่ไม่ถูกต้องมาก่อน จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอน เทคนิสของครูสอน เทคนิสที่มีวุฒิทาง
พลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการสอนทักษะ
ต่าง ๆ ทางกีฬาเทนนิส

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ปัญหาการสอนทักษะการจับไม้แบด ที่เหมาะสมของผู้เรียน	๑.๙๐	๐.๕๙	๒.๓๑	๐.๖๑	-๓.๒๕*
๒. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกโฟร์แฮนด์	๑.๘๑	๐.๕๙	๒.๑๒	๐.๖๗	-๒.๕๓
๓. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกแบ็คแฮนด์	๒.๕๐	๐.๘๐	๒.๙๑	๐.๕๘	-๒.๗๖*
๔. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกที่กระดอน ในระดับต่ำ	๒.๓๑	๐.๗๕	๒.๕๐	๐.๖๓	-๑.๒๙
๕. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกที่กระดอน ในระดับสูง	๒.๖๐	๐.๖๑	๒.๙๓	๐.๕๑	-๒.๗๖*
๖. ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่ เข้าตีลูกที่อยู่ไกลตัว	๒.๕๐	๐.๖๘	๒.๙๑	๐.๖๒	-๒.๙๗*
๗. ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่ ถอยหลังตีลูกที่อยู่ใกล้ตัว	๒.๖๗	๐.๗๓	๓.๐๗	๐.๕๑	-๒.๙๘*
๘. ปัญหาการสอนทักษะการรับลูกหมุน เช่น ลูกสไลซ์ และลูกท้อปสปิน	๒.๗๙	๐.๕๘	๒.๙๑	๐.๕๓	-๑.๐๒
๙. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกวอลเลย์	๒.๓๑	๐.๗๒	๒.๖๐	๐.๗๐	-๑.๙๓
๑๐. ปัญหาการสอนทักษะการเสิร์ฟลูก	๒.๕๒	๐.๖๘	๒.๙๓	๐.๖๕	-๓.๖๕*
๑๑. ปัญหาการสอนทักษะการตบลูกเหนือ ศีรษะ	๒.๕๘	๐.๖๕	๒.๙๑	๐.๖๒	-๓.๒๐*

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑๒. ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกหลอบ	๒.๑๔	๐.๗๓	๒.๕๐	๐.๖๓	-๒.๑๓
๑๓. ปัญหาการสอนทักษะการเล่นใน การแข่งขันประเภทเดี่ยว	๒.๐๐	๐.๕๘	๒.๓๘	๐.๖๒	-๒.๔๔*
๑๔. ปัญหาการสอนทักษะการเล่นใน การแข่งขันประเภทคู่	๒.๑๓	๐.๖๗	๒.๕๐	๐.๖๓	-๒.๖๗*
๑๕. ปัญหาการสอนกฎ กติกา ในการแข่งขัน	๑.๘๓	๐.๗๐	๒.๑๗	๐.๕๘	-๒.๕๐

*p < .๐๑

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการสอนทักษะต่าง ๆ ทางกีฬาเทนนิสอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกที่กระดอนในระดับสูง ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่ถอยหลังตีลูกที่อยู่ใกล้ตัว และปัญหาการสอนทักษะการรับลูกหมุน เช่น ลูกสไลซ์ และลูกท้อปสปิน ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการสอนทักษะต่าง ๆ ทางกีฬาเทนนิสอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกแบ็คแฮนด์ ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกที่กระดอนในระดับสูง ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่เข้าตีลูกที่อยู่ใกล้ตัว ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่ถอยหลังตีลูกที่อยู่ใกล้ตัว ปัญหาการสอนทักษะการรับลูกหมุน เช่น ลูกสไลซ์ และลูกท้อปสปิน ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกวอลเลย์ ปัญหาการสอนทักษะการเสิร์ฟลูก และปัญหาการสอนทักษะการตบลูกเหนือศีรษะ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอน เทคนิสของครูสอน เทคนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการสอนทักษะต่าง ๆ ทางกีฬาเทคนิส พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในเรื่อง ปัญหาการสอนทักษะการจับไม้แบดที่เหมาะสมของผู้เรียน ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกแบ็คแฮนด์ ปัญหาการสอนทักษะการตีลูกที่กระดอนในระดับสูง ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่เข้าตีลูกที่อยู่ไกลตัว ปัญหาการสอนทักษะการเคลื่อนที่ถอยหลังตีลูกที่อยู่ใกล้ตัว ปัญหาการสอนทักษะการเลิรฟ์ลูก ปัญหาการสอนทักษะการตบลูกเหนือศีรษะ ปัญหาการสอนทักษะการเล่นในการแข่งขันประเภทเดี่ยว และปัญหาการสอนทักษะการเล่นในการแข่งขันประเภทคู่ จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอนเทคนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าครูสอนเทคนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทาง
พลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการวัดและ
ประเมินผล

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	๑.๘๓	๐.๖๓	๒.๙๓	๐.๖๐	-๘.๔๔*
๒. ความไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบ	๒.๑๗	๐.๗๕	๒.๖๔	๐.๗๖	-๒.๙๔*
๓. เวลาเรียนที่ไม่แน่นอนของผู้เรียนทำให้ยากต่อการทดสอบ	๒.๕๘	๐.๖๘	๒.๙๕	๐.๕๔	-๒.๘๔*
๔. ผู้เรียนขาดความสนใจในการให้ความร่วมมือในการทดสอบ	๑.๙๖	๐.๕๘	๒.๓๘	๐.๗๖	-๒.๙๖*
๕. ปัญหาในการวัดและประเมินผลในด้านทักษะทางกีฬา เทนนิสของผู้เรียน	๒.๐๐	๐.๔๑	๒.๔๕	๐.๖๓	-๔.๐๔*
๖. ปัญหาในการวัดและประเมินผลในด้านสมรรถภาพทางกายของผู้เรียน	๑.๙๖	๐.๔๖	๒.๓๖	๐.๕๘	-๓.๖๖*
๗. ปัญหาในการวัดและประเมินผลในด้านความรู้ทางกีฬา เทนนิสของผู้เรียน	๒.๐๐	๐.๔๖	๒.๒๖	๐.๖๓	-๒.๒๖

*p < .๐๑

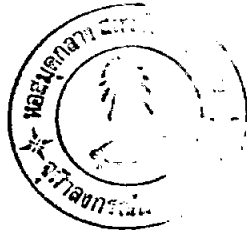

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก คือ เวลาเรียนที่ไม่แน่นอนของผู้เรียนทำให้ยากต่อการทดสอบ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก คือ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ความไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบ และเวลาเรียนที่ไม่แน่นอนของผู้เรียนทำให้ยากต่อการทดสอบ ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในทุกรายการปัญหา ยกเว้น ในเรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลในด้านความรู้ทางกีฬาเทนนิสของผู้เรียน ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ค่าร้อยละ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน เทนนิสของครูสอน เทนนิส

รายการ	ร้อยละ	
	ครูมีวุฒิพลศึกษา	ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา
การจัดกิจกรรมการแข่งขัน เทนนิสสำหรับผู้เรียน		
เคย	๖๖.๖๗	๓๘.๑๐
ไม่เคย	๓๓.๓๓	๖๑.๙๐
การมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน เทนนิส ภายในของสนาม เทนนิส		
เคย	๘๓.๓๓	๗๓.๘๑
ไม่เคย	๑๖.๖๗	๒๖.๑๙

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๖.๖๗ เคยจัดกิจกรรมการแข่งขัน เทนนิสสำหรับผู้เรียน และครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๑.๙๐ ไม่เคยจัดกิจกรรมการแข่งขัน เทนนิสสำหรับผู้เรียน ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๘๓.๓๓ เคยมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันเทนนิสภายในของสนามเทนนิส และครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๓.๘๑ เคยมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันเทนนิสภายในของสนามเทนนิส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิส

รายการปัญหา	ครูมีวุฒิพลศึกษา		ครูไม่มีวุฒิพลศึกษา		t
	$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
๑. ปัญหาที่เกิดจากการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขัน	๒.๒๔	๐.๗๓	๒.๘๑	๐.๗๕	-๓.๔๑*
๒. คณะกรรมการจัดการแข่งขันขาดความรับผิดชอบ	๒.๒๔	๐.๗๗	๒.๖๑	๐.๖๐	-๒.๐๒
๓. งบประมาณในการจัดการแข่งขันมีไม่เพียงพอ	๓.๐๐	๐.๖๖	๒.๘๓	๐.๘๑	๑.๐๒
๔. ปัญหาในการจัดหาช่วงวัน เวลาที่เหมาะสมสำหรับจัดการแข่งขัน	๒.๖๔	๐.๗๕	๒.๙๔	๐.๕๘	-๑.๗๓
๕. ปัญหาในการจัดตารางแข่งสายการแข่งขันให้เหมาะสม	๒.๐๒	๐.๖๘	๒.๕๖	๐.๗๔	-๓.๓๗*
๖. ปัญหาในการเลือกใช้ระบบการแข่งขันที่เหมาะสม เช่น ๔ เกม ๒ ใน ๓ เซ็ต เป็นต้น	๑.๘๓	๐.๘๒	๒.๐๖	๐.๕๑	-๑.๕๒
๗. กรรมการผู้ตัดสินมีไม่เพียงพอ	๒.๓๓	๐.๘๕	๒.๘๔	๐.๕๗	-๓.๕๔*
๘. การตัดสินของกรรมการผู้ตัดสินขาดประสิทธิภาพ	๒.๑๔	๐.๘๗	๒.๙๗	๐.๕๕	-๕.๑๖*
๙. ปัญหาในการจัดหารางวัลที่เหมาะสมสำหรับการแข่งขัน	๒.๒๖	๐.๘๐	๒.๑๗	๐.๗๐	๐.๕๓

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่า ครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิสอยู่ในระดับมาก คือ งบประมาณในการจัดการแข่งขันมีไม่เพียงพอ และปัญหาในการจัดหาช่วงวันเวลาที่เหมาะสมสำหรับการแข่งขัน ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิสอยู่ในระดับน้อย คือ ปัญหาในการเลือกใช้ระบบการแข่งขันที่เหมาะสม เช่น ๔ เกม ๒ ใน ๓ เซ็ต เป็นต้น และปัญหาในการจัดการรางวัลที่เหมาะสมสำหรับการแข่งขัน ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบปัญหาการสอนเทนนิสของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิส พบว่า ประสบปัญหาแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในเรื่อง ปัญหาที่เกิดจากการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ปัญหาในการจัดตารางแข่งสายการแข่งขันให้เหมาะสม กรรมการผู้ตัดสินมีไม่เพียงพอ และการตัดสินของกรรมการผู้ตัดสินขาดประสิทธิภาพ จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัญหาในตารางพอจะกล่าวได้ว่า ครูสอนเทนนิสที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนรายการปัญหาอื่น ๆ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความต้องการต่าง ๆ ของครูสอนเทนนิส
ตารางที่ ๓๑ คำร้อยละเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความต้องการ
ของครูสอนเทนนิสที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

รายการ	ร้อยละ
ก. <u>ทางด้านผู้บริหารสนามเทนนิส</u>	
- ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสนใจและไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับ การสอนของครูผู้สอน เท่าที่ควร	๑๓.๓๓
- ผู้บริหารควรจะเอาใจใส่เกี่ยวกับการดูแลสนามเทนนิสและ บุคลากรที่ทำงานให้มากขึ้น	๑๑.๑๑
- ผู้บริหารควรจะมองถึงคุณค่าในแง่ของการส่งเสริมและ สร้างสรรค์กีฬา เทนนิสมากกว่าจะมองในแง่ของธุรกิจการค้า แต่เพียงอย่างเดียว	๑๐.๐๐
- ผู้บริหารควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของกีฬา เทนนิสให้มากขึ้น	๘.๘๘
- ผู้บริหารควรจะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และควรจะได้รับฟังความคิดเห็น ของครูผู้สอนและสมาชิกที่มาใช้บริการสนามอื่น ๆ ด้วย	๘.๘๘
- ผู้บริหารควรจะให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอน เทนนิส และควร จะจัดให้มีการประชุมระหว่างกลุ่มครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ	๕.๕๖
ข. <u>ทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ</u>	
- ผู้บริหารสนามเทนนิสควรจะได้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีสภาพที่ดี ได้มาตรฐาน เพื่อสามารถให้การบริการที่ดีและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น	๓๓.๓๓

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
- ผู้บริหารสนาม เทนนิสควรจะปรับปรุงแก้ไขระเบียบการใช้สนามให้เหมาะสม และควรจะจัดสนามสำหรับการสอนให้เป็นสัดส่วน	๖.๖๗
- เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลสนามควรจะให้ความสะดวกและให้การบริการที่ดีแก่ผู้ที่มาใช้บริการ	๔.๔๔
- การสร้างสนาม เทนนิสควรจะออกแบบในลักษณะที่สามารถจะใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง	๑.๑๑
ค. <u>ทางด้านวัตถุประสงค์การสอน เทนนิส</u>	
- การสอนควรจะกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน และควรจะให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนด้วย	๘.๘๘
- การสอนไม่ควรจะมุ่ง เพื่อรายได้หรือค่าตอบแทนมากเกินไป แต่ควรจะคำนึงถึงสิ่งที่คุณเรียนควรจะได้รับควบคู่กันไปด้วย	๖.๖๗
- การสอนไม่ควรจะมุ่ง เพื่อเอาใจผู้เรียนมากเกินไป แต่ควรจะสอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้	๕.๕๖
- การสอนไม่ควรจะเน้น เฉพาะทักษะการเล่นแต่เพียงอย่างเดียว เท่านั้น แต่ควรจะคำนึงถึงการพัฒนาการในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ฯลฯ	๔.๔๔
ง. <u>ทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u>	
- การจัดกิจกรรมควรจะจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล และควรจะให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จไปตามลำดับขั้นตอน	๑๒.๒๒
- การสอนควรจะนำเอาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนหรือนำเอาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน และควรจะจัดให้มีวิทยากรมาให้คำแนะนำสาธิตการเล่นและการสอนที่ถูกต้อง	๘.๘๘

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
- การจัดกิจกรรมควรจัดในลักษณะ เป็นกันเองมากกว่าการจัดในลักษณะที่เป็นระบบระเบียบเกินไป	๕.๕๖
- การสอนควรจะมีหลักและวิธีการสอนที่ดีและถูกต้อง	๔.๔๔
- การจัดกิจกรรมทำได้ยากเพราะ เวลาในการเรียนการสอนมีจำกัด	๔.๔๔
- การสอนควรจะได้มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง	๓.๓๓
- การจัดกิจกรรมไม่ควรจะ เน้นเฉพาะความสนุกสนานแต่เพียงอย่าง เดียวเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์อย่างอื่นด้วย	๒.๒๒
จ. <u>ทางด้าน การสอนทักษะต่าง ๆ ทางกีฬา เทนนิส</u>	
- การสอนควรสอนตามลำดับขั้นตอนจากง่าย → ยาก, เบา → หนัก, และจากช้า → เร็ว	๑๕.๕๖
- การสอนไม่ควรจะปล่อยจุดบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ของผู้เรียน ควรจะรีบแก้ไขและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจนเป็นทักษะและนิสัย	๕.๕๖
- การสอนควรคำนึงถึงทักษะการตีที่ถูกต้องและสวยงามด้วย	๔.๔๔
- การสอนควรจะเน้นในเรื่องสำคัญอื่น ๆ ด้วย เช่น การเงี้ยวไม้ การก้าวเท้า การย่อ ฯลฯ	๓.๓๓
- การสอนไม่ควรจะ เน้นเฉพาะทักษะการตีลูกโฟร์แฮนด์และแบ็คแฮนด์เท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงทักษะพื้นฐานที่สำคัญอื่น ๆ ด้วย	๒.๒๒
ฉ. <u>ทางด้าน การวัดและประเมินผล</u>	
- การวัดและประเมินผลควรจะมีทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี มีแบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน และควรจะให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้	๑๕.๕๖
- การวัดและประเมินผลที่ปฏิบัติกันอยู่มักจะไม่ มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน	๗.๗๗

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
- การวัดและประเมินผลควรจะใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมกับสภาพทางด้านร่างกาย เพศ วัย และระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล และควรจะวัดผลอยู่เสมอ ๆ	๖.๖๗
- การวัดและประเมินผลทำได้ยากเพราะผู้เรียนมาเรียนไม่สม่ำเสมอและไม่สนใจในการวัดและประเมินผลเท่าที่ควร	๖.๖๗
- การวัดและประเมินผลควรจะใช้การแข่งขันประกอบในการวัดและประเมินผล เช่น จัดหาคู่แข่งให้ตั้งแต่ระดับต่ำสุด → สูงสุด ฯลฯ	๓.๓๓
ข. <u>ทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิส</u>	
- การจัดการแข่งขันควรจัดให้ต่อเนื่องกันตลอดทั้งปีโดยหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมกันดำเนินการ	๒๑.๑๑
- ควรจะได้มีการจัดการแข่งขันเฉพาะสำหรับผู้เรียนโดยการแบ่งตามระดับฝีมือ ซึ่งจะดูได้จากระยะเวลาของการเรียนของผู้เรียน	๑๑.๑๑
- การจัดการแข่งขันไม่ควรจะเน้นในเรื่องของการแพ้-ชนะ หรือรางวัลมากเกินไป แต่ควรจะเน้นถึงความมีน้ำใจนักกีฬาและคุณธรรมอื่น ๆ ด้วย	๖.๖๗
- การจัดการแข่งขันควรจัดในช่วงวันและเวลาที่ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ และไม่ควรจะให้กระทบกระเทือนถึงผู้เล่นคนอื่น ๆ ที่มาใช้สนาม ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมในการแข่งขันด้วย	๕.๕๖
- การจัดการแข่งขันไม่ควรจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารสนามเทนนิสและคณะกรรมการเท่านั้น แต่ควรจะให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันด้วย	๓.๓๓
- การจัดการแข่งขันควรคำนึงถึงสภาพของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้วย	๒.๒๒

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นว่า ทางด้านผู้บริหารสนามเทนนิส ครูสอนเทนนิส มีข้อคิดเห็นว่า ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสนใจและไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการสอนของครู ผู้สอนเท่าที่ควร มากที่สุด คือ ร้อยละ ๑๓.๓๓ ทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารสนามเทนนิสควรจะได้มีการ ปรับปรุงเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีสภาพที่ดีได้มาตรฐาน เพื่อสามารถให้บริการที่ดีและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น มากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ทางด้าน วัตถุประสงค์การสอนเทนนิส ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า การสอนควรที่จะกำหนดให้มี วัตถุประสงค์ที่แน่นอน และควรจะให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนด้วย มากที่สุด คือ ร้อยละ ๘.๘๘ ทางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมควรที่จะจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล และควรจะให้ผู้เรียน ได้ประสบความสำเร็จไปตามลำดับขั้นตอน มากที่สุด คือ ร้อยละ ๑๒.๒๒ ทางด้านการ สอนทักษะต่าง ๆ ทางกีฬาเทนนิส ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า การสอนควรที่จะสอนตาม ลำดับขั้นตอนจากง่าย → ยาก, เบา → หนัก และจากช้า → เร็ว มาก ที่สุด คือ ร้อยละ ๑๕.๕๖ ทางด้านการวัดและประเมินผล ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า การวัดและประเมินผลควรจะมีทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี มีแบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน และควรจะให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ มากที่สุด คือ ร้อยละ ๑๕.๕๖ และ ทางด้านการจัดกิจกรรมการแข่งขันเทนนิส ครูสอนเทนนิสมีข้อเสนอแนะว่า การจัดการแข่งขัน ควรจะจัดให้ต่อเนื่องกันตลอดทั้งปีโดยหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมกันดำเนินการ มากที่สุด คือ ร้อยละ ๒๑.๑๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย